

proū. xij. Abhominacō ē dño
labia mēdatia Exēplū de hntē
os plenū muscis fetidīs. Ter
cō qz oīs mēdax quasi q̄daz p
dito 2 ē. vlt ei q̄ ille cui menti
tur fidē sibi adhibeat. a tñ fidē
non suat ei. pmo vult decipere
ut pt; in rōe mentiri. q̄s est cō
tī mentē ire. Sicut qz valde no
ciūū est totī ecclē. Fac ei ut vir
alicui fides adhibeatur. vñ ap
ter mendacia multiplicatur p
iuria. diffidentie. lites. 7 hmoi.
vñ de mendacib; Jere. ix. Sa
gitta vulnerās. lingua eoz to
lū locuta est Quinto q̄eius vi
tacō orone; cito facit exaudiri
Exēplū in vitis p̄m. vbi fratb;
āgelico ministeio translatis. p
fluitiū ad quendā hēmitam ab
eo q̄rentib; de ei; vita. h. a tpe
conūsiōis nūq̄ de ore meo mē
daciū exiuit. a quicq̄d peccij a
dño sine mora cōsecutus sum

Sequitur capitulū Secūdū

D Romde vidēda sūt ad
huc tria p̄ncipalit. Pri
mo de peccis oris i q̄b;
q̄s faciliē mētatur. vel sp. Secū
do de mēdacō in ope vel gestu
Tercō dubiū de perplexitate.
A Q̄ntū ad. i. p̄t quis mēda
cū icurrē promisso. iactātia.
a adulatione lingue. P̄mo pro
missione. vñ fm th. 2. 2. q. cx.
Sulle q̄ aliq̄d promittit non
h̄at aī; faciēdi q̄s p̄mittit: mē.

titur Si v̄eo h̄at nō mētū. qz
nō loq̄tur otr̄ id q̄s geit i mē
te Si v̄eo nō f̄it q̄s promittit.
tūc vidēz infidelit̄ agē p̄ hoc qz
aī; mutat p̄t tñ excusai ex du
ob; vno mō si p̄mittit id q̄s ē
māifeste illicitū. qz p̄mittendo
peccauit. mutādo aut̄ p̄positū:
bñfacit. Alio mō si sint mutata
cōditiōes p̄sonaz 7 negotia.
Ad hoc ei qz h̄o tēatur facē q̄s
p̄mittit dic. Seneca li. de bñfi
cis requiritur qz oia imutata p̄
maneāt. vñ 7 ap̄s nō ē mētū
nō iplēs q̄s p̄mittit cū nō iuit
corithū. ij. cor. i. 7 hoc p̄t p̄di
mēta q̄ supuenerit. h̄c th. Et b
videntur i p̄missio simplici mul
te oditiōes itelligi. sicut a fm
hosti. i simplici iuramēto. nam
q̄n iuro qz fatiā itelligit si dō
placuerit. Si pape vel p̄lato
placuerit. vel nō displicuerit. Si
res i eod̄ statu p̄mansit. vñ si
apud me deponis gladiū 7 tibi
p̄mitto restituē. Si postea fu
ris: res i alio statu ē. Itē si m̄ fi
de suaueis. nō suāt ei fidē nō
o; fidē suai. vñ si nō facis m̄ q̄s
p̄mittisti. non tibi tēoz. Extr̄ de
iurē iurādo p̄ueit. Itē si supior nō
cōndixit. Itē si facultas seu pos
sibilitas se obtulerit. vñ excu
sat necitas vel impossibilitas. tñ
nō potēs soluē; p̄pus d; tōms ce
dere. vel cū alio p̄ posse concordā
re. videlic; cū illo cui obligetur

Secundo metitur q̄s iactan-
cia. de qua vide in tertia sp̄e sup
bie p̄cepto primo. cap. xiiij. a.
Iactator aut ut dic. phus. iij.
ethi. fingit de se maiora existe-
ntibus q̄nq̄ nullius gr̄a. quādo
q̄s aut gr̄a gl̄ie vel honoia quā
do q̄s aut gr̄a argenti. vñ thō.
.2.2. q. cxij. dicit. Iactancia p̄-
prie iportare vidz q̄ hō vrbis
se extollat. Illa enim q̄ hō lon-
ge vlt iactare. in altū eleuat.
Tūc aut quis pprie se extollit
quādo de se sup se aliquid dic.
Qd̄ q̄de; ottingit duplicat. Quā-
do q̄s eni loq̄tur de se. nō quidē
sup illud quod in se ē. s̄ supra
illd̄ qd̄ de eo hōies opimatur.
Qd̄ ap̄ostol⁹ refugies dicit. ij.
corin. xij. Precor ne quis existi-
met me sup id qd̄ videt in me.
ā audit ex me. Alio mō quis p̄
vrbū se extollit. loquēs de se
aliquid sup illud qd̄ in se est
fm rei veritatem. ⁊ vtroq̄ mō
d̄ iactantia. Primo modo ta-
mē magis pprie. Et opponitur
iactātia vritati. Quādo autē;
fit iactācia p̄ccm mōrle. ⁊ q̄n
non. dicit ibidem. Dupliciter
iactācia cōsiderai pōt. vno mō
fm se put est mēdatū qd̄ d̄ am.
⁊ sic quādo q̄s ē p̄ccm mortale.
quādo q̄s viale. mortale q̄dem
quādo q̄s iactanter de se p̄fert
qd̄ ē contr̄ gl̄am d̄i. Sicut ex
p̄sona thiri regis d̄; Ezechie.

.xxviii. Eleuatū ē cor tuū ⁊ dix-
isti. deus ego sum. vel est cōtr̄
caritatē proxi. sicut cū aliquis
iactādo seipsum prorūpit i cō-
tumelias alioz. Sicut h̄etur
luc. xvij. de phariseo q̄ dixit nō
sū sicut ceteri hōim. raptores. ad-
ulteri. iniusti. velut etiā hic pu-
blican⁹. Quādo q̄s vero ē pec-
catum viale. quādo scz q̄s de se
iactat q̄ neq̄ sunt cōi deū. nec
cōi proximi. Alio mō pōt con-
siderai fm suam causā. scz sup
biā. vel appetitum lucri. ā mais
glōrie. Et sic si p̄cedat ex sup-
bia. vel inani glōria. q̄ si sit p̄c-
catum mōrle. tunc ip̄a iactan-
tia erit p̄ccm mōrle. alio q̄n erit
p̄ccm viale. Sed si quis p̄-
rūpit in iactātia; p̄pter appeti-
tum lucri. hoc videtur iā p̄tine-
re ad p̄rimi d̄cep cōnem ⁊ dā-
nū. Et idō talis iactātia magis
ē p̄ccatū mortale. vñ dic. phs
.iij. Ethī. q̄ turpior est qui se
iactat causa lucri. q̄ qui se ia-
ctat cā glōrie vel honoia. non
est tñ p̄ccatum mortale sepe.
q̄ pōt esse tale lucz ex quo
ali⁹ nō dānificaretur. **T**er-
tio quid am metiūtur adulacō-
ne. Est aut ut quidā ait. Adu-
lacō puezsa laudacō. vñ nom
laudacōis ⁊ adulacōis eisdem
lris constat. s̄ nō eodem modo
ordimatis. Alex. de bal' i fuma
dicit. Adulacio sic d̄scribitur

Octauū**Præceptū**

est peccatū ex sermone vane laudis
 alteri exhibitū intencōe placē
 di. **Dubitat** quā adulaō fit pec
 catū mōrle. vel nō. **Rñd;** id ibi
 ē. **Quedā** adulaō est que fit i
 fouendo peccōrem in peccō. hxc ē
 semp mōrle peccatū. **Quedā** ve
 ro fit intencōe ut pfit alicui. a
 nulli obfit. a hxc est viale pec
 catum. **Quedā** vero est. q̄ fit ex
 sola intencōe placēdi: nō ut p
 fit vel obfit. a hxc aliqñ viale
 peccm ē aliqñ mōrle. **Quādo** enī
 fit ex aīm leuitate: vñiale est
Quādo vero fit ex osuetudine
 ducēte in otēptū a libidie; mōr
 le; tunc est mōrle hxc ille. hxc
 vicū xp̄s maxie fugit. vñ glō
 sup illō math. xxi. relictis illis
 abiit foras ex ciuitatē. qz pau
 per erat nulli adulat9. nullūm tā
 ta ciuitate inuenit hospite. sed
 ap̄s lazari recept9 ē. **Et** ap̄sto
 l9. i. tess. ij. ne qz aliqñ fum9 in
 sermone adulaōis. sic vs sci
 tis. nec occasione auaritie deus
 testis ē. **¶ Est** aut adulaōnis
 vicium detestandū multiplici
 ter. **Primo.** qz adulator nutri9
 est dyaboli. lactās dyaboli fili
 os lacte adulaōnis. **Tren. iij.**
 lamie nudauerūt māmas. lacta
 uerūt catulos suos. lamia ei d̄z
 q̄si lamia suis fetib9 crudelior.
 qz eos laniat quos vid̄z lactāe.
 sic adulator quē mulc; laudan
 do in peccō. laniat i p̄tinatia. **Se**

Capitulum**Secūdum**

cūdo est locusta. q̄ estate p̄spi
 tatis camit. a hyeme adūhitat̄
 filet. **Eccl. xij.** diues locutus ē
 et oēs tacuerūt. a v̄bū ei9 vsqz
 ad nubes pducēt. paup locut9
 est a dicent. quis est h̄. **Tercō**
 sunt adulatorēs syrene fm h̄ve
 cium vsqz ad extimniū dulcōs
 vce. s; obstructis aurib; fugi
 ende. **Quāto** sunt lotōēs capitū
 per oleum ps. **Corripiet** me iu
 stus in misericordia increpabit me. ole
 um aut peccōris nō impinguet
 caput meū. **Quāto** sunt sac̄do
 tes dyaboli hōies viuos sepli
 entes. vñ gre. sup illo **Math.**
 vij. dimitte mortuos seplire
 mortuos suos. mortui mortu
 os seplunt cū peccōr peccōrem
 aggere adulaōis p̄mit. ap̄t il
 la xp̄s ait **Luce. vi.** v vobis. cū
 benedixerit vob hōmines glō.
 magna pars pene est peccatōi
 sua sceleā nō argui. s; in sup q̄si
 bene gesta laudari. **Et** sup illō
 ps. **Deus** in adiutorium meum
 intēde dicit **August. pl.** nocet
 lingua adulatoris. q̄ manus p
 secutoris. **psal. iij.** **Popule** me
 us qui te beatum dicunt ip̄si te
 decipiunt. **¶ Dubitatur** quale
 remediū sit adhibēdū adulaō
 ni. **Respōdet** **Alexāder** vbi p̄us.
 qz triplex sp̄alit vnum intra p
 prie fragilitatis osideraō q̄ hō
 minē p̄fē hūiliat. vñ **Tren. iij.**
Ego vix videns paup̄tatē meā

capitulum
 secundum
 locusta
 estate
 hyeme
 adūhitat
 filet
 eccl. xij.
 diues
 locutus
 et oēs
 tacuerūt
 a v̄bū
 ei9 vsqz
 ad nubes
 pducēt
 paup
 locut9
 est a
 dicent
 quis est
 h̄
 tercō
 sunt
 adulatorēs
 syrene
 fm h̄ve
 cium
 vsqz
 ad extimniū
 dulcōs
 vce
 s; obstructis
 aurib;
 fugi
 ende
 quāto
 sunt
 lotōēs
 capitū
 per oleum
 ps.
 corripiet
 me iu
 stus
 in misericordia
 increpabit
 me
 oleum
 aut
 peccōris
 nō
 impinguet
 caput
 meū
 quāto
 sunt
 sac̄do
 tes
 dyaboli
 hōies
 viuos
 sepli
 entes
 vñ
 gre.
 sup
 illo
 math.
 vij.
 dimitte
 mortuos
 seplire
 mortuos
 suos
 mortui
 mortu
 os
 seplunt
 cū
 peccōr
 peccōrem
 aggere
 adulaōis
 p̄mit
 ap̄t
 il
 la
 xp̄s
 ait
 luce.
 vi.
 v
 vobis
 cū
 benedixerit
 vob
 hōmines
 glō.
 magna
 pars
 pene
 est
 peccatōi
 sua
 sceleā
 nō
 argui
 s;
 in
 sup
 q̄si
 bene
 gesta
 laudari
 et
 sup
 illō
 ps.
 deus
 in
 adiutorium
 meum
 intēde
 dicit
 august.
 pl.
 nocet
 lingua
 adulatoris
 q̄
 manus
 p
 secutoris
 psal. iij.
 popule
 me
 us
 qui
 te
 beatum
 dicunt
 ip̄si
 te
 decipiunt
 dubitatur
 quale
 remediū
 sit
 adhibēdū
 adulaō
 ni
 respōdet
 alexāder
 vbi
 p̄us.
 qz
 triplex
 sp̄alit
 vnum
 intra
 p
 prie
 fragilitatis
 osideraō
 q̄
 hō
 minē
 p̄fē
 hūiliat
 vñ
 tren. iij.
 ego
 vix
 videns
 paup̄tatē
 meā

Et michi. vi. hūiliaō tua in me-
dio tuo. Alia duo sūt extē. vnū
est ex pte iusti hōis. a dicitur
fidelis a discreta coꝛrectō. vn̄
sup illud ps̄. Oleū autē pccōris
nō impinguet caput meū glō.
Sustinet fidelis arguī a viro
iusto i misericordiā nō lauda-
ri a pccōre. Aliud ē ex pte pec-
catoris sc̄; detractio q̄ est reme-
diū non p causā. s̄ p occasiōē.
vn̄ greḡ. Sciend̄ q̄ ne im-
moderatis laudibz eleuemur plez
q̄z miro rectoris nostri modē
mine d̄ tractiōibz lacari per-
mittimur. ut qd̄ v̄x laudantis
eleuat lingua detribētis hūiliet
¶ Quo ad scūdū principale
sci de simulacōe. Rōnd̄ q̄ dif-
ferūt simulacō 7 p̄pocriū h̄c su-
peris 7 inferi. Simulacō est
pprie mēdacū qd̄ i extēioribz
signis factoris ostendit. ut dicit
tho. 2. 2. q. exi. nō autē r̄fert vtz
aliq̄s mentiatur v̄t̄. vel quo-
cūqz alio facto. Simulacō tñ
largius capitur sepe pro qua-
cūqz fictione. S̄ p̄pocriū ē nō
quecūqz simulacō. s̄ solū illa q̄
q̄s simulat psonam alterius:
h̄c cū pccōr assimulat psonam
iusti de hoc habes quedāz pri-
mo p̄cepto de p̄pocriū. de simu-
lacōe i ḡ dicit. Seco. in. iij. di.
xxxviiij. Aliquis p̄t simulare
p argumēta pbabilia. assumē-
do aliq̄ bona sibi inesse que, nō

insunt puta p genuflexiones 7
adoracōes deuoōē; sibi inesse
que nō inē. Et talis simulacō
est p̄pocriū a p̄ctm̄. Aliq̄s etiā
p̄t simulare mala non inē. v̄l
ōndendo signa opposita h̄is
q̄ osueūt. vel opposita mal̄. vel
non oñdendo signa que cōmu-
nit̄ osueuerūt sequi illa mala. Et
p̄mū istoz videtur p̄tinere ad
p̄pocriū. puta si quis luxurio-
sus audies de mulieribz. spuāt
in signū castitatis excreans. 7
tñ habeat oppositū i corde. Se-
cūdū non est malū aliq̄d. p̄mo
si p̄t esse in malo est laudabi-
le. q̄ vitupabile ē publicare eo
modo q̄ dicitur de quibusdāz
q̄ peccatū suū publicauerūt a
non tacuerūt. 7 si malū sit i cor-
de interi. tamē addē malū sig-
nū exteri. est addere malū ma-
lo. In indifferētibus autē aliq̄s
p̄t aliq̄ facere q̄ ex natura sui
sunt signa alicui. Aliq̄s enim
p̄t facere alia que non sūt siḡ
ex natura sui. s̄ scit ea concipi a
p̄ntibus tanq̄ signa. puta ex
natuā rei sudor ē signū fatiga-
cōis vel alicui. resoluōis cor-
poralis. Spumare autē q̄ salī-
ua currat p barbā non ē ex na-
tura signū infamie mentis. p̄t
enim cōpos mētis emettere salī-
uā ut currat p barbā. tamen a
circūstātibz p̄t aliq̄s scire hoc
iudicandum sicut signū furie

puta q̄ illa consueuerūt signa eē
 furiosoz in terra illa. **V**niuersali
 ergo de simulacōnib⁹ p̄ma ⁊ se
 cūda dico. q̄ sūt peccā. ⁊ frequē
 ter mōelia. q̄ p̄pōctis ⁊ simu
 lacō. **T**ertia dūmō malū nō cō
 comitetur est laudabilis. Ita q̄
 hō non oñdat vnū malū p̄ aliū
 malū. **E**t in indifferentib⁹ simu
 lacō p̄ma si esset in aliquibus.
 esset forte mala. s̄ non grauit.
 puta si quis possit se facere sua
 relicet non laborass̄. quem ad
 modū quidā ioculatores uti
 tur corpibus suis ad aliquos
 motus significātes alias dispo
 sitiones q̄ non in sunt eis. nec p̄
 cesserūt. **S**imulacō alia que ē
 secūda in indifferentib⁹ nec pec
 catū ē. ⁊ talis fuit simulatio da
 uid. i. **R**e. xxij. lxx. scō. **C**irca
 terciū p̄ncipale q̄d sit faciendū
 in tali casu ⁊ similib⁹. Aliquis
 queitur ad mortem que absco
 dit p̄fectus vir. veniūt appi
 tores ⁊ q̄rūt ab abscondēte. vbi
 sic latitās. **A**ut r̄ndet. ibi. ⁊ tūc
 erit p̄ditor. **A**ut r̄ndet se nesciē
 ⁊ sic mentitur. **A**ut tacet. ⁊ sic
 p̄dere videt. ergo ē perplexus.
 s̄nd⁹. **A**lino dicit. de hoc deludere
 appitōes sic dicebat ip̄o siting
 sic dicendo. **C**reditis q̄ si ip̄se
 esset: ego dicerem vob. vel d⁹
 r̄ndere sic r̄ndit ille fact⁹ ep̄us
 de quo exēplū p̄bit br̄us **A**ug⁹.
 hōt̄i mēdatū q̄ absco dit que

da; miser q̄ q̄rebatur ad mor
 tē ⁊ dū ab ip̄o ep̄o q̄rerēt appi
 toēs vbi ille esset. **R**e. nec possū
 mētri. nec possū esse p̄ditor.

Capitulum Tertū

De falsitate hacten⁹ di
 ctū ē s̄ mō de testificati
 one vidēda sūt tria. **P**ri
 mo i q̄b⁹ casib⁹ q̄s tētur testifi
 cai. **S**ecūdo an falsū testimoniū
 sp̄ sit mōle pecc⁹. **T**ercō quo q̄
 testificādo. vel alias asserendo
 possit iurā. ⁊ q̄ sciē debeat q̄ iu
 rat testificādo. **Q**uo ad p̄mū
 nōt̄ thō. 2. 2. q. lxx. **I**n testimonio
 ferēdo distinguendū ē. q̄ aliq̄n
 requiritur testimoniū alicui⁹.
 aliq̄n nō requiritur. **S**i requi
 ritur testimoniū s̄bditi auto
 ritate sup̄ioris cui i hijs q̄ ad iusti
 tiā p̄tinēt obediē tētur. **E**t tunc
 nō ē dubiū q̄n testimoniū tēatur
 ferre i hijs in q̄b⁹ s̄m ordie; iu
 ris testimoniū ab eo exigit. puta
 i manifestis. ⁊ i hijs de q̄b⁹ infamia
 p̄cessit. **S**i aut̄ exigatur ab eo
 testimoniū i alijs. puta i occultis
 ⁊ de q̄b⁹ infamia nō p̄cessit. nō
 tenetur ad testificādu. **S**i v̄cō
 requiritur ei⁹ testimoniū nō auto
 ritate sup̄ioris cui obediē tene
 tur. **T**ūc distinguendū est. **Q**uia
 si testimoniū requiritur ad libe
 randū hōiem ab iniusta morte.
 seu pena quacūq; vel falsa etiā i
 famia. vel etiā ab iniūo d̄ano.
 tunc tenetur hō ad testificandū